

Uputstvo Saveta od 20.12.1985 za zaštitu potrošača u slučaju ugovora sklopljenih van poslovnih prostorija (85/577/EEZ)

SAVET EVROPSKIH ZAJEDNICA,

imajući u vidu Ugovor o osnivanju Evropske ekonomske zajednice, i posebno njegov član 100a, imajući u vidu predlog Komisije, imajući u vidu mišljenje Evropskog parlamenta imajući u vidu mišljenje Ekonomskog i socijalnog komiteta³, imajući u vidu da je u državama članicama uobičajena forma poslovne prakse sklapanja ugovora ili jednostranih pravnih poslova između trgovca i potrošača da se sklapaju van poslovnih prostorija trgovca, i imajući u vidu da su takvi ugovori i jednostrani pravni poslovi uređeni propisima država članica koji se razlikuju od članice do članice; imajući u vidu da razlike između nacionalnih propisa mogu direktno da utiču na funkcionisanje zajedničkog tržišta; imajući u vidu da je, stoga, neophodno približiti propise u ovoj oblasti; imajući u vidu da preliminarni program Evropske ekonomske zajednice za zaštitu potrošača i politiku informisanja predviđa u svojim paragrafima 24 i 25, između ostalog, da će odgovarajuće mere biti preduzete radi zaštite potrošača od nepravilnih oblika poslovne prakse u vezi prodaje od vrata do vrata; imajući u vidu da je drugi program Evropske ekonomske zajednice za zaštitu potrošača i politiku informisanja potvrdio da će se nastaviti s akcijama i ostati pri prioritetima koji su utvrđeni preliminarnim programom; imajući u vidu da je posebno svojstvo ugovora sklopljenih van poslovnih prostorija trgovca to što je po pravilu trgovac taj koji inicira pregovore za zaključenje ugovora, za koje je potrošač nepripremljen ili ih ne prihvata; imajući u vidu da potrošač često nije u mogućnosti da uporedi kvalitet i cenu dobijene ponude sa drugim ponudama; imajući u vidu da ovaj element iznenađenja generalno postoji ne samo kod prodaje od vrata do vrata nego i kod drugih ugovora koje trgovac zaključuje van svojih poslovnih prostorija; imajući u vidu da bi potrošač trebalo da dobije pravo na raskid ugovora u roku od najmanje sedam dana, što bi mu omogućilo da razmotri obaveze koje proizilaze iz ugovora; imajući u vidu da bi trebalo preduzeti odgovarajuće mere kako bi potrošač pisanim putem bio obavješten o ovom periodu za naknadno razmatranje obaveza koje proizilaze iz ugovora; imajući u vidu da se ne sme ugroziti sloboda država članica da zadrže ili ustanove potpunu ili delimičnu zabranu zaključenja ugovora van poslovnih prostorija u meri u kojoj smatraju da bi to bilo u interesu potrošača;

USVOJIO JE OVO UPUTSTVO:

Član 1.

1. Ovo uputstvo se primenjuje na ugovore po osnovu kojih trgovac isporučuje robu ili pruža usluge potrošaču i koji su zaključeni:

- tokom putovanja koje je organizovao trgovac van svog poslovnog prostora; ili
  - tokom posete od strane trgovca
- (i) domu tog potrošača ili domu drugog potrošača;
- (ii) radnom mestu potrošača;
- ukoliko do posete nije došlo na izričit zahtev potrošača.

---

³ Službeni list broj C 180 od 18.07.1977, strana 39

2. Ovo uputstvo se primenjuje i na ugovore o isporuci roba ili pružanju usluga povodom kojih potrošač nije tražio posetu trgovca, ako u momentu kada je tražio posetu povodom druge vrste roba ili usluga potrošač nije znao niti je mogao da zna da isporuka robe ili pružanje usluge koje je ugovoreno spada u poslovnu delatnost trgovca.

3. Ovo uputstvo se odnosi i na ugovore kod kojih je ponudu za zaključenje ugovora dao potrošač pod uslovima koji su slični uslovima iz stava 1 ili stava 2, iako potrošač nije bio vezan svojom ponudom pre nego što ju je trgovac prihvatio.

4. Ovo uputstvo se odnosi i na ponude koje je dao potrošač pod uslovima koji su slični uslovima iz stava 1 ili stava 2, u slučaju da je potrošač vezan sopstvenom ponudom.

Član 2.

Za potrebe ovog uputstva:

„potrošač“ označava fizičko lice koje u pravnim poslovima na koje se odnosi ovo uputstvo dela u svrhu za koju se može smatrati da je van njegove delatnosti ili profesije;

„trgovac“ označava fizičko ili pravno lice koje, u datom pravnom poslu, nastupa u okviru svoje privredne ili profesionalne delatnosti, kao i svako lice koje dela u ime ili za račun trgovca.

Član 3.

1. Države članice mogu da odluče da se ovo uputstvo primenjuje samo na one ugovore kod kojih plaćanje koje je dužan da izvrši potrošač premašuje određeni iznos. Ovaj iznos ne može da bude veći od 60 ECU. Savet će, na predlog Komisije, ispitati i, ukoliko je neophodno, revidirati ovaj iznos prvi put najkasnije u roku od četiri godine po notifikaciji Uputstva, a zatim će ga razmatrati svake dve godine uzimajući u obzir ekonomske i monetarne tendencije u okvirima Zajednice.

2. Ovo uputstvo se ne primenjuje na:

(a) ugovore o građenju, prodaji i zakupu nepokretnosti ili ugovore koji se tiču drugih prava na nepokretnostima. Ovo uputstvo se primenjuje na ugovore o isporuci robe i njeno ugrađivanje u nepokretnost i na ugovore o opravci nepokretnosti;

(b) ugovore o isporuci prehrambene robe i pića ili druge robe namenjene tekućoj potrošnji u domaćinstvima koju isporučuju redovni dostavljači;

(c) ugovore o isporuci robe ili usluga pod uslovom da su kumulativno zadovoljena sledeća tri uslova:

(i) ugovor je zaključen na osnovu kataloga trgovca, ako je potrošač imao odgovarajuću priliku da taj katalog pročita u odsustvu predstavnika trgovca,

(ii) postoji namera trajnog poslovnog odnosa između predstavnika trgovca i potrošača u vezi sa tom ili bilo kojom potonjom transakcijom,

(iii) i katalog i ugovor jasno obaveštavaju potrošača o njegovom pravu da robu vrati isporučiocu u roku koji nije kraći od sedam dana od prijema, ili da raskine ugovor u tom periodu bez obaveza bilo kakve vrste osim da robu čuva u skladu sa standardom razumno očekivane pažnje;

(d) ugovore o osiguranju;

(e) ugovore za prenos prava na hartijama od vrednosti.

3. Derogacijom od člana 1(2) države članice se mogu uzdržati od primene ovog uputstva na ugovore o isporuci robe ili usluga koje su direktno vezane za robu ili usluge povodom kojih je potrošač tražio posetu trgovca.

Član 4.

U slučaju ugovora i drugih pravnih poslova iz člana 1 trgovci će imati obavezu da potrošačima daju pisano obaveštenje o pravu potrošača da raskine ugovor u roku utvrđenom u članu 5, u kojem će biti označeno ime i adresa lica prema kome se ovo pravo može vršiti. To obaveštenje će biti datirano i sadrži pojedinosti koje omogućavaju identifikaciju ugovora. Obaveštenje se daje potrošaču:

(a) u slučaju iz člana 1(1), u momentu zaključenja ugovora;

(b) u slučaju iz člana 1(2), najkasnije u momentu zaključenja ugovora;

(c) u slučaju iz člana (3) i 1(4), prilikom davanja ponude potrošaču.

Države članice će se postarati da njihovi nacionalni propisi sadrže odgovarajuće mere zaštite potrošača u slučajevima kada informacije pomenute u ovom članu nisu predočene potrošaču.

Član 5.

1. Potrošač ima pravo da poništi posledice stupanja u ugovorni odnos time što će poslati obaveštenje u roku koji ne može biti kraći od sedam dana od dana prijema obaveštenja iz člana 4, a u skladu sa procedurom utvrđenom nacionalnim propisima. Dovoljno je ako je obaveštenje poslato pre isteka ovog perioda.

2. Obaveštenje ima za posledicu oslobođenje potrošača od svih obaveza iz ugovora koji je raskinut.

Član 6.

Potrošač se ne može odreći prava koja su mu priznata ovim uputstvom.

Član 7.

Ukoliko ostvari svoje pravo na raskid ugovora pravni efekti takvog raskida uređuju nacionalnim propisima naročito u pogledu vraćanja sume koja je plaćena za isporučena dobra ili usluge i vraćanja primljene robe.

Član 8.

Ovo uputstvo ne sprečava države članice da usvoje ili zadrže odredbe koje su povoljnije za zaštitu potrošača u oblasti koje Uputstvo uređuje.

Član 9.

1. Države članice će preduzeti neophodne mere za postupanje u skladu sa Uputstvom u roku od 24 meseca od njegove notifikacije. Države članice o tome obaveštavaju Komisiju bez odlaganja.

2. Države-članice dostavljaju Komisiji tekstove glavnih odredaba nacionalnih propisa koje usvajaju u oblasti koju ovo uputstvo uređuje.

Član 10.

Ovo uputstvo odnosi se na sve države članice.